

Ђоакино РОСИНИ

Диригент:
Весна Шоуц

Редитељ:
Владан
Ђурковић

СЕВИЉСКИ БЕРБЕРИН

Премијера:
НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ
21. април 2019. у 12 часова

UNIVERSITET UMETNOSTI U BEOGRADU
UNIVERSITET MUDRINE UMETNOSTI
UNIVERSITY OF ARTS IN BELGRADE
FACULTY OF MUSIC

УНИВЕРЗИТЕТ УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТ МУЗИЧКЕ УМЕТНОСТИ
UNIVERSITY OF ARTS IN BELGRADE
FACULTY OF MUSIC

Ђоакино Росини
СЕВИЉСКИ БЕРБЕРИН

ДИРИГЕНТ
Весна Шоуц

РЕДИТЕЉ
Владан Ђурковић

СОЛИСТИ

Фигаро - Никола Микић
Розина - Милена Дамњановић
Гроф Алмавива - Марко Живковић
Бартоло - Страхиња Тричковић
/ Филип Вучић
Берта - Александра Петровић
/ Исдора Стевановић
Базилио - Михаило Шљивић
Фјорело - Лука Јозић
Официр - Вељко Радојичић

КЛАВИРСКИ САРАДНИК
(ЧЕМБАЛО)
Ивана Стоковић

МУШКИ ХОР
Андрић Милош
Анђелковић Немања
Арсенијевић Милош
Богоћ Василије
Веснић Давид
Драгичевић Вук
Дражевић Александар
Дукић Александар
Јелачић Никола
Јовићевић Жељко
Јеротић Милош
Милошевић Предраг
Нађ Виктор
Недић Данило
Радосављевић Никола
Соћанин Милош
Станковић Александар
Томић Момчило
Филиповић Павле
Барна Атила
Гавриловић Павле
Стојановски Давид

**Хор припремио и бинска
музика:** Бојан Клајић

ОРКЕСТАР:

ВИОЛИНЕ
Јелена Пејановић
Војин Алексић

Ана Катић
Соња Момиров
Атанасија Станишић
Дијана Ставрић
Лука Спаравало
Иван Нешић
Лана Ераковић
Стефан Стефановић

ВИОЛИНЕ

Милош Бубало
Ана Јовановић
Милица Андријашевић
Лана Стефановић
Ђорђе Стекић
Ђорђе Стошић
Катарина Јовановић
Јана Чокић

ВИОЛИНЕ

Марта Петровић
Ања Гавриловић
Ања Петров
Ања Иванковић
Ана Симић
Леонора Петковић

ВИОЛОНЧЕЛА

Ангелина Живковић
Кристина Никитовић
Магдалена Матић
Иван Стјепан Маринић
Павле Ракочевић
Ана Јанковић
Антонина Атанасковић

КОНТРАБАСИ

Филип Француски
Лазар Павловић
Дарко Илић

ФЛАУТЕ

Тамара Пантић
Сања Марић
Мила Добросављевић
Миљана Ановић
Доминика Крмпотић
Страхиња Радоичић

ОВОЕ

Ника Брајковић
Александра Добрић
Мила Миловић

КЛАРИНЕТИ

Владимир Станишић
Теодора Мркајић
Милош Ђорђевић
Жоџо Валињо

ФАГОТИ

Јулија Кривошић
Милијана Костић

ТРУБЕ

Анамарија Даниловић
Денис Ћурчић
Матија Чивовић

ТРОМБОНИ

Душан Мирановић

ХОРНЕ

Никола Радић
Милица Будимиров
Теодор Богдановић

ХАРФА

Ирене Паулето
Јана Чубриловић

ПЕРКУСИЈЕ

Арион Петровски
Страхиња Божић
Анастасија Реџић

ПРОФЕСОР ОПЕРСКОГ СТУДИЈА
Драгана Радаковић

Асистенткиња диригента
Милица Радивојевић

Извршни продуцент
Јована Јовичић

Организатор/координатор
Тамара Вранић

Асистент режије
Филипа Даничић

Костим
Невена Сараковић
Јана Петровић

Сценографија
Тамара Хасичевић
Милица Вуловић

Испицијент
Бранислава Пљаскић

Дизајн плаката и програма
Јелена Поповић
Андреја Лепир

**Слика коришћена као
визуелни идентитет
представе аутора**
Славка Крунића

Продукција и изведба опере *Севилски берберин* Ђоакина Росинија резултат је сарадње три факултета Универзитета уметности у Београду, по први пут после двадесет година. Носилац пројекта је Факултет музичке уметности, као организатор и реализатор музичког извођења, са Факултетом драмских уметности, у домену режије и продукције, као и Факултетом примењених уметности, чији су студенти били задужени за избор костима, те визуелна решења ове оперске представе.

Кроз предмет Оперски студио, који води ванр. проф. Драгана Радаковић, уз несебичну подршку сам. ум. сар. Иване Стоковић и ум. сар. Валентине Костандиновић, студенти соло певања Факултета музичке уметности припремају се за наступе на оперској сцени, савладавајући музичку и сценску интерпретацију одабраних ансамбала из опера, а некад и читавих оперских улога. Формиран још у првим годинама рада Факултета музичке уметности, Оперски студио у својој историји је забележио извођења одломака, али и читавих опера националног и светског репертоара, са бројним истакнутим певачима и вокалним педагозима у улози солиста. Последњих година у оквиру овог предмета реализована су веома запажена извођења опера, оперета и концерата. Међу њима треба издвојити извођење опере На уранку Станислава Биничког 2014. године у Народном позоришту у Београду, са наступима на 59. Стеријином позорју у Новом Саду, на фестивалу „Вршачка позоришна јесен“ и у Омладинском позоришту „Дадов“, те поставку оперете Слепи миш Јохана Штрауса Млађег у оквиру летњег музичког фестивала БЕЛЕФ 2015. године, као и на сцени „Раша Плаовић“ Народног позоришта у Београду. Наступи студената Оперског студија Факултета музичке уметности у концертним дворанама широм Београда редовно привлаче велику пажњу публике и критике.

а у мају 2012. поново удружени ансамбли Факултета и РТС-а, уз учешће гостију из региона, на сцени Сава центра изводе Осму симфонију – Симфонију хиљаде Густава Малера. По традицији, ансамбл наступа са солистима који су најуспешнији студенти Факултета, негујући разноврстан репертоар инструменталне и вокално-инструменталне литературе, а истовремено, извођењем најкомплекснијих симфонијских дела помера уметничке границе, гради врхунски професионализам и на најлепши начин подстиче младалачку свирачку радозналост.

„...Симфонијски оркестар ФМУ у Београду показао је да припада најзначајнијој институцији у региону, постављајући нове стандарде извођаштва младих...“ *Политика* 22. 12. 2012.

Факултет музичке уметности, што је назив који носи од 1973. године, најстарија је и најпрестижнија музичка високошколска установа у земљи. Данас у Србији готово да не постоји музички извођач, диригент, композитор и стваралац, музички писац, теоретичар и научник, организатор музичког и културног живота, и уопште, музички и културни делатник, који бар један део свог образовања не дугује Факултету музичке уметности у Београду. Алумни Факултета нека су од највећих имена савремене светске музичке уметности, међу којима посебно место заузимају сви учесници вечерашњег гала концерта.

Једина је високошколска музичка установа у земљи која има наставу свих симфонијских инструмената, као и свих модула наука о музици – музикологију, етномузикологију, музичку теорију и педагогију.

Квалитет и посебност студената и професора Факултета музичке уметности, међународно је препознат, тако да Факултет сада остварује успешну међународну сарадњу са музичким и високошколским установама широм света путем партнерстава у оквиру програма Ерасмус +, Темпус, Креативна Европа, као и кроз интензивне програме међународне академске размене студената и предавача са бројним европским универзитетима.

СЕВИЉСКИ БЕРБЕРИН (IL BARBIERE DI SIVIGLIA)

Прича се да је млади Росини писао уваженом Паизијелу, чија је истоимена опера изведена тридесет година раније, молећи га за дозволу да искористи Бомаршеову комедију и да према њој напише своју оперу. Без обзира на то да ли је ово тачно, двадесетчетворогодишњи композитор скромно се обратио свом претходнику у китњастом предговору свом либрету и заиста, издао је своје дело под насловом Алмавива, или Узалудна предострожност, исто као што је Верди са искреном скромношћу разматрао могућност да своје претпоследње ремек дело назове Јаго из поштовања према Росинијевом Отелу.

Росини је познавао своју публику и није предвидео ниједну евентуалност, али је ипак могао себе да поштеди мука и опером Елизабета постигне озбиљан успех у Напуљу, на Паизијеловој територији и старац му то није заборавио. Премда се налазио километрима далеко. Паизијело се побринуо да његови људи дејствују пуном снагом на премијери опере Севиљски берберин. Изгледало је, каже један савременик, као да су се сви букачи Италије сакупили те вечери у Аргентинском театру.

Љубитељи Паизијелове музике били су огорчени смелошћу и дрскошћу младог, наметљивог и насртљивог композитора који је такође користио Бомаршеову комедију за своју оперу Севиљски берберин. Паизијело није дошао у Рим на премијеру да се не би сматрало да он придаје важност музици свог ривала, али је лукави старац неуморно бодрио и храбрио своје присталице стварајући атмосферу ратног стања, не само међу композиторима већ и међу либретистима и импресаријима. Укратко, дејством свих ових утицајних позоришних људи били су ангажовани и најбољи звездачи. Али, то све не би било довољно сигурно, јер би, насупрот звездачима, могла бити позвана снажна гомила која ће да аплаудира и да виче „браво“, да није било несрећних инцидентата већ у првим сценама. Тенор, славни Гарсија добио је, после дугог тражења и инсистирања, дозволу од композитора да уместо прве каватине пева неку шпанску песму, што би, како је говорио, боље дочарало шпански колорит, и уз то, пратећи се на гитари. Такви су тада били обичаји у опери. И кад је после уводног хора дошло до те песме, тенор се сетио да му гитара уопште није наштимована, те је нервозно почео да поправља ситуацију вртећи чивије на сцени, пред публиком, која је иначе била нестрпљива да покаже своје нерасположење према овом делу. Усред тог посла њему је пукла једна жица. Требало је времена да се на сцену донесе друга, те је Гарсија поново почео да штимује гитару док се публика забављала и већ увелико смејала. Десило се и то да се та шпанска песма није допала публици која је све време исмејавала певача. Нарочито бучан грохот дочекао је Фигара у оној његовој сјајној сцени, јер се он појавио са гитаром око врата, а то је публику подсетило на претходну, смешну сцену. И тако се публика, уз помоћ најмљених звиждача смејала и кикотала свим

сценама до краја опере, осим арији Розине. Цео други чин могли су да чују само певачи и свирачи као и композитор који је седео за клавесеном, пошто су кикот и жагор, звиждуци и комични узвици трајали све до краја опере.

Композитор је, дакле, свој први пропуст учинио на премијери када је дозволио да га тенор Мануел Гарсија убеди да замени серенату под Розининим прозором шпанском песмом која је тако несрећно прошла. У сцену, која се популарно зове „Час певања“, годинама су убацивани разни анахронизми, као арија са звонима из опере *Лакме*, и неки други напеви. Џени Линд, певачица која је успешно тумачила Розинину каватину, вероватно је прва подигла тоналитет из оригиналног. Е дура у Еф. Од тог времена ова арија, као и цела рола, припада колоратурном, а не лирском сопрану.

Што се премијере тиче изгледа да је плаћена група те вечери, 20. фебруара 1816. године дошла у чврстој намери да потопа ово дело. Према свим подацима она је у томе у потпуности успела. У поређењу са учинком ове плаћене групе, публика на утакмици делује сасвим рафинирано.

Када су му рекли да је Росини компоновао оперу *Севиљски берберин* за тринаест дана, Доницети је одговорио – То је сасвим могуће, он је и лењ и неодговоран. Друа анегдота каже да када је Росинију, који је често компоновао у лежећем положају, један лист партитуре пао с покривача, он је написао други, јер га је мрзело да устаје.

Ноторни корисник својих сопствених радова, Росини, у овој опери, превазишао је и самога себе. Неки га оптужују да је Бертину арију позајмио из једне руске народне песме, а да је уводни део преузео из Хајднових *Годтињих доба*. У трагању за плагијатима, не треба ићи даље од чињеница. Уводна фраза за арију „*Ecco pidente*“ има непосредно порекло у мелодији из хора опере *Аурелијано у Палмири*. Средњи део изведен је из једне арије из опере *Кир у Вавилону*. Брзи део Розинине арије потиче из опере *Сигисмунд*, олуја у другом чину написана је према бурном уводу за једну арију из опере *La pietta del Paragone*. Комплетна увертира преузета је из опере Елизабета, краљица Енглеске, а првобитно је написана за оперу *Аурелијано у Палмири*.

И тако је охoola римска публика, пошто је већ слушала музику чија је првобитна намера била да упозна слушаоца са императором из трећег века и са тјудорском краљицом, чула и гунђаву злобу заљуљаног старог татора и јадане нестрпљивог старатеља. Како то мора да је одушевила Росинија који је у једној увертири (*Il Signor Brusolino*) написао деоницу у којој аволинијсти лупкају гудалима по пултевима за ноте и за кога се прича да се једном приликом хвалио речима – даје ми списак рубља за прање и ја ћу га то компоновати музику. Али, у *Севиљском берберину* он је имао на располагању текст једне одличне комедије која је увек актуелна и он јој је дао достојан музички израз.

Одломак књиге „Из оперске ризнице“ аутора Недељка Грбе

Весна Шоуц - Диригент

Весна Шоуц Тричковић је редовни професор на Факултету музичке уметности у Београду за предмет дириговања. Ангажована је као диригент у Народном позоришту у Београду, Опери и Театру Мадленанум и Позоришту на Теразијама, где је и музички директор. Она је подједнако успешан симфонијски, позоришни и хорски диригент. На њеном програму су дела светског, класичног репертоара, као и дела савремених аутора укључујући и велики број премијерних извођења. Дириговала је преко пет стотина концерата и девет стотина представа (опера, балет, музика), учествовала на многобројним домаћим и иностраним фестивалима, реализовала трајне снимке за домаће и иностране медије. Била је шеф диригент Опере и Театра Мадленанума, дириговала свим симфонијским оркестрима у земљи, као и иностраним оркестрима: Филхармонијом Риге (Летонија), МАТАВ Симфонијским оркестром (Будимпешта), Сегединским симфонијским оркестром, Симфонијским оркестром Анкаре, Истанбула и др. Наступала је са домаћим и иностраним солистима и балетским играчима светског репертоара, концертирала у неким од најпознатијих дворана (Salle Gaveau у Паризу, Александрински театар у Санкт Петербургу и др.) Остварила је велики број трајних снимака за домаће и иностране медије, снимила шест ЦД-а од којих су три за иностране издаваче. Сарађивала је са Београдским камерним оркестром „Душан Сховерн“, Краљевским гудачима Светог Ђорђа, Камерним оркестром РТС-а, Новосадским камерним оркестром, Камерним оркестром школе за музичке таленте из Буприје и др. Била је шеф хора Београдске опере, а на почетку своје каријере је руководила хорovima „Б. Радичевић“, „Bel Canto“ и „Лолита“, од којих је два и основала. Као клавиристки сарадник оперских певача остварила је низ концерата, снимака и гостовања, у земљи и иностранству. Била је гостујући професор на Билги Универзитету (Истанбул) и Академији уметности (Бања Лука). Добитник је Ослободилачке награде Земља, Златне значке културно просветне заједнице Србије, Сребрног плакета Универзитета Уметности, Гостовала је у Француској, Немачкој, Русији, Италији, Данској, Швајцарској, Летонији, Грчкој, Словачкој, Канади, Турској, Мађарској, Словенији, Хрватској и Македонији.

Владан Турковић - редитељ

Владан Турковић рођен је 1987. године у Панчеву, где је завршио основну и средњу школу. Дипломирао је 2011. године позоришну и радио режију на Факултету драмских уметности у Београду, на коме је завршио основне и мастер студије у класи професора Егона Савина и професора Душан Петровића. На истом факултету налази се и данас као студент друге године докторских уметничких студија. Своје професионално усавршавање је 2013. године наставио у Сједињеним америчким државама у Вашингтону и Чикагу, где је боравио као стипендиста Конгреса.

На фестивалу ДАФ 2010. у Македонији представа *И живели су срећно до краја живота* у режији Владана Турковића награђена је Гран пријем фестивала за најбољу представу у целини, као и наградом за најбољу режију на фестивалу.

Од 2011. године запослен је као уметнички директор Омладинског позоришта ДАДОВ. До сада је режирао преко четрдесет представа. Поред редитељског ангажмана у позориштима, протеклих година опробао се и као извршни продуцент и уметнички директор различитих фестивала и манифестација (БЕМУС, БЕЛЕФ, Дани Београда, Међународни дан црне, Дани слободе, Недеља руског дејет филма). Члан је Музичко-оперско-театарске организације МОТО.

Никола Микић – Фигаро

Никола Микић, рођен је 18. августа 1990. године у Лесковцу где је завршио основну и средњу музичку школу „Станислав Бинички“ у класи проф. Јелене Радосављевић. У класи проф. Катарине Симоновић Иванковић завршио је основне академске студије на Факултету уметности у Нишу. Мастер студије завршио је на Факултету музичке уметности у Београду, где је тренутно на специјалистичким студијама у класи проф. Виолете Панчетиновић Радковић. Од оперских улога издавајом: улогу Франка у оперети „Die Fledermaus“, на сцени Народnog позоришта у Нишу; улогу Фигара у опери „Il Barbiere di Siviglia“, у Народном позоришту у Нишу; улогу Стана у премијерном извођењу опере „Мадалена“ у Руском центру за науку и културу „Руски дом“ у Београду 2016. године; улогу Бета у опери „Gianni Schicchi“ на сцени Народnog позоришта у Београду, а иза себе има и бројне концертне активности. Награђиван је на бројним међународним такмичењима у Београду, Руми, Херцег Нозом и Крагујевцу.

Милена Дамњановић – Розина

Милена Дамњановић је тренутно на првој години докторских студија на Факултету музичке уметности у Београду, у класи професорке Виолете Панчетиновић Радковић. Добитница је бројних награда и признања. Сарађивала је са значајним уметницима међу којима су Рамон Баргес, Инес Салазар, Мајкл Шејд, Радмила Бакочевић и многи други. Издавају се Миленини наступи у Италији, Кини, Аустрији и Белгији.

Марко Живковић – гроф Алмавива

Марко Живковић је студент завршне године студија соло псовања у класи проф. Николе Мијалковића на Факултету музичке уметности у Београду. Као солиста је наступао два пута са Београдском филхармонијом, али и уметничким друштвима као што су Академски хор Collegium Musicum, АКЦД Крстанца и Лола, бароки ансамбли New Trinity Baroque, Београдски барок и други. Професионално је ангажован у Опери и Театру Мадригалана у мјузиклима Ребека и Јодници, операна Љубавни натпик и Пајаци, оперети Беча кра. У Народном позоришту у Београду наступа као солиста у Штраусовој Салони, Моцартовој Чаробној фрули и Дон Ђовани. Вердијевој Опети, Белинијевој Марици, као и Росинијевој Лепиљуки.

Страхиња Тричковић – Бартоло

Страхиња Тричковић је рођен 30. октобра 1993. у Београду. Trenутно је студент на мастер студијама музичке педагогије и студент треће године основних студија соло певања у класи професорке Катарине Јовановић. Године 2015. је освојио прво место на Републичком такмичењу музичких и балетских средњих школа у Београду, а 2018. године је освојио друго место на Међународном такмичењу „Вера Ковач Виткаи“ у Новом Саду, као и лауреат на такмичењу „Српска соло песма“ у Младеновцу. Године 2019. је освојио треће место на Међународном такмичењу „Лазар Јовановић“ одржаном у Београду.

Филип Вучић – Бартоло

Филип Вучић, рођен је у Накшању, Црна Гора. Trenутно је на трећој години соло певања у класи проф. Виолете Панчековић Радаковић. Такође је члан оперског студија Народног позоришта у Београду, у оквиру којег је и дебитовао на Великој сцени Народног позоришта. Добитник је бројних награда и признања са међународних такмичења као што су: "Бруна Шмилер", "Никола Цвесић", "Лазар Јовановић".

Александра Петровић – Берта

Александра Петровић је завршила Академију уметности у Новом Саду – одсек соло певања, у класи мр Милице Стојановић. Наступала је на НММУС – у, Новогодишњим концертима ниског симфонијског оркестра, са Видинском филхармонијом, са Омладинском филхармонијом Хајнус, са филхармонијом младих „Борислав Пашћанг“. Наступала је у новосадској сингапи са Академским новосадским оркестром. Завршила је оперни студио „Борислав Поповић“ у Народног позоришта у Београду. Од 2017. године је конорарна солисисткиња опере Народног позоришта у Београду. Певала је у бројним операма на Великој сцени Народног позоришта. Специјалистичке Академске студије уписала је 2018. године на Факултету музичке уметности у класи професора Николе Мијанковића.

Исидора Стевановић – Берта

Исидора Стевановић, сопран, студент мастер студија, основне академске студије на Факултету музичке уметности завршила је у класи ред. проф. Николе Мијалковића. Добитник првих награда на републичким и међународним такмичењима, као и награде „Доситеја“ Фонда за младе таленте Републике Србије. Полазник је Оперског студија „Борислав Поповић“ Народног позоришта у Београду. Студент је молекуларне биологије и физиологије на Биолошком факултету Универзитета у Београду.

Михаило Штивић (Бас) рођен је у Београду, Магистрира на Електротехничком факултету и након тога уписује Факултет музичке уметности, такође у Београду у класи проф. Радмиле Смиљанић, настављајући студије у класи проф. Николе Мијалковића код кога веома успешно завршава основне и мастер студије. Концентрисао је солистички са бројним цењеним маестрима и оркестрима широм наше земље али и иностранству, нарешто са својим ментором Живаном Сарамањдићем. При крају студија бива ангажован у Српском Народном позоришту у Новом Саду а након тога у текућем репертоару Народног позоришта у коме је до данас остварио преко 40 запажених улога свих фахова. Такође, активно учествује и у репертоару опере Миленијум (опере Зарастра – Чаробно фузио, Дулкамера – Љубави политах, Комацаторе – Дон Ђовани). Најзначајније успехе остварује у Италији где пева прве улоге (Глистола – Фолстаф, Спифауциле – Риолето, Орвесо – Норма) за које добија изразито позитивне критике („Спифауциле Михаило Штивића карактерише mekan, дубок и соноран глас, добре дикција и импозантно сценско искуство“ – Le Salon Musical). У тим продукцијама пева и сарађује са неким од најзначајнијих оперских имена данашњице: Rolando Panerai, Leo Nucci, Carlos Alvarez, Mariella Devia, Ceiso Albello, Desiree Rancatore, Giovanna Casolla, Giuliano Montaldo (режисер), Stefan Pop, Norma Fantini, Andrea Battistoni и други. Добитник је многобројних првих награда са републичких и међународних певачких такмичења.

Лука Јозић – Фиорело

Лука Јозић (баритон) је студент основних академских студија на Факултету музичке уметности у Београду, у класи професора Николе Мијаиловића. Бројно награђиван на међународним и републичким такмичењима. Похађао је курсеве Јасмине Трумбетац, Катарине Јовановић и Ђорђа Нешића. У лето 2018. године је изабран да буде део петнег програма ИВАИ у Њујорку и ЦВАИ у Монреалу.

Вељко Радојичић – Официр

Вељко Радојичић рођен је 27. априла 1995. године у Шапцу. Студент је треће године соло певања на Факултету музичке уметности у Београду, у класи професорке Катарине Јовановић. Учествовао је на бројним концертима и такмичењима. Освојио је прво место на неколико међународних такмичења као што су такмичење „Лазар Јовановић“ (2018), „Балканска романсијада“ (2018) и финалиста је светске романсијаде у Москви.

УНИВЕРЗИТЕТ УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТ МУЗИЧКЕ УМЕТНОСТИ
UNIVERSITY OF ARTS IN BELGRADE
FACULTY OF MUSIC

ФАКУЛТЕТ
ДРАМСКИХ
УМЕТНОСТИ
У БЕОГРАДУ

ФАКУЛТЕТ
ПРИМЕЊЕНИХ
УМЕТНОСТИ
У БЕОГРАДУ

